

DECIZIE nr. xxx

privind contestația formulată de d-na Xxx
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. xxx/03.06.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș cu adresa nr. xxx/26.05.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/03.06.2014 asupra contestației formulate de

D-na Xxx

CNP: xxx

domiciliul în xxx,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. xxx/20.05.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. xxx/03.06.2014 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Doamna Xxx a formulat contestație împotriva Deciziei de Impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2014 nr. xxx/06.05.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș.

Suma contestată este de **xxx lei** și reprezintă obligația de plată cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosinței bunurilor aferent perioadei ianuarie - aprilie 2014.

Contestația a fost semnată de petentă, așa după cum prevede art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Petenta contestă Decizia de Impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2014 nr. xxx/06.05.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, solicitând anularea deciziei, precum și recalcularea impozitului, pe motiv că începând cu data de **15.02.2014** nu mai realizează venituri din închirierea imobilului din, anexând cererii sale următoarele documente:

- Procesul verbal predare primire apartament str. Lacului nr. 1, ap. 7, în original încheiat între chiriașul și la data de 15.02.2014.

- fotocopia cererii semnate de petentă către Administrația Finanțelor Publice, prin care declară că de la data de **25.04.2014 nu mai realizează venituri din**

închirierea imobilului din, fapt pentru care solicită sistarea contractului de închiriere nr. din data de 08.11.2013, dată de petentă la 05.05.2014.

II. Prin Decizia de Impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2014 nr. xxx/06.05.2014, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș au stabilit în sarcina d-nei Xxx o obligație de plată cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosinței bunurilor aferent perioadei ianuarie - aprilie 2014 în suma de **xxx lei** calculat în conformitate cu art. 82 și art. 296²⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și în baza Declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru anul 2014 declarată de petentă și înregistrată la organul fiscal competent sub nr. /05.05.2014.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, argumentele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

In fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, petenta Xxx a depus Declarația privind venitul estimat/norma de venit pentru anul 2014 înregistrată la organul fiscal competent sub nr. /05.05.2014, anexând acesteia și adresa către A.J.F.P. Timișoara încheiată la data de 05.05.2014 prin care petenta însuși declară pe propria răspundere că de la data de **25.04.2014 nu mai realizează venituri din închirierea imobilului** din, fapt pentru care solicită sistarea contractului de închiriere nr. din data de 08.11.2013.

Astfel, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Timiș au stabilit în sarcina petentei o obligație de plată cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosinței bunurilor aferent perioadei ianuarie - aprilie 2014 în suma de **xxx lei**.

Analizând contestația formulată de petenta Xxx rezultă că aceasta nu cuprinde motive de drept și nici dovezi de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală conform art. 65, care să confirme susținerile din contestația formulată.

Cauza supusa soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată, respectiv nu a motivat contestația cu temeiuri de drept care să refere la fondul cauzei reglementate de Codul de procedură fiscală.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 65, art. 206 alin. (2) și art. 213 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”

ART. 213

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Pe cale de consecință, în considerarea normei legale precitate, respectiv art. 206 din Codul de procedură fiscală, Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care contestația nu conține elementele obligatorii reglementate de art. 206 Cod procedură fiscală.

De asemenea, dispozițiile pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd:

"2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației (...)

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Pentru toate aceste motive, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

se va respinge ca nemotivată contestația formulată de petenta Xxx împotriva Deciziei de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contributii de asigurari sociale de sanatate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2014 nr. xxx/06.05.2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș.

Mai mult, potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o

dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art. 243 din Legea nr. 134 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.*”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, *concluzia care se impune*, una naturală și de o implacabilă logică juridică, *este aceea că sarcina probei revine contestatarului.*

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250/2010 din dosarul 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale faptul că „*motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată*”.

Având în vedere cele prezentate și faptul că petenta nu a motivat contestația sa cu precizarea motivelor de drept de natură a susține pretențiile din contestația formulată și nici nu a depus dovezi pe care să-și întemeieze contestația, coroborat cu faptul că organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedură fiscală, republicat “*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării*”, în cauză se va face aplicațiunea pct. 2.5 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care fac corp comun), precitat, în cauză fiind incidente dispozițiile pct.11.1 lit. b) din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv:

„ 11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

deoarece petenta în contestația formulată nu a prezentat argumente de drept susținute cu documente justificative de natura mijloacelor de probă care să motiveze pretențiile din contestația formulată, în condițiile în care Codul de procedură fiscală la art. 65 și următoarele reglementează sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale în sarcina contribuabilei.

Referitor la solicitarea petentei de anulare a deciziei, precum și recalcularea impozitului, pe motiv că începând cu data de **15.02.2014** nu mai realizează venituri

din închirierea imobilului din, nu poate fi luată în considerare în cauza dedusă judecării deoarece această variantă a stării de fapt este contrazisă chiar de petentă prin declarația dată pe propria răspundere înscrisă în cererea formulată de aceasta către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Timișoara, care declară că de la data de **25.04.2014 nu mai realizează venituri din închirierea imobilului** din, fapt pentru care solicită sistarea contractului de închiriere nr. din data de 08.11.2013.

Depunerea odată cu contestația formulată a Procesului verbal predare primire apartament str. Lacului nr. 1, ap. 7, în original, încheiat în prezența chiriașului și a d-lui la data de 15.02.2014, nu are relevanță în cauza dedusă judecării și nu este de natură a modifica soluția pronunțată în cauză, în condițiile în care la dosarul cauzei nu există vreun document de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, conform art. 18 și art. 206 din Codul de procedură fiscală, care să facă dovada reprezentării petentei de către dl.

De asemenea, lipsa petentei Xxx în calitate de titular al contractului de închiriere nr.7/08.11.2013, la momentul încheierii așa-zisului Proces verbal, confirmă faptul că acesta nu este decât un document *procausa*, care nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, din motivele mai sus descrise.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a stării de fapt prezentate, și în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, învedereăm petentei că A.J.F.P. Timiș a emis decizia atacată în considerarea reglementărilor legale, respectiv că organele de inspecție fiscală au procedat corect la calcularea veniturilor din cedarea folosinței bunurilor și a impozitului pe venit aferent perioadei ianuarie – aprilie 2014.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 296²⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 65, art. 206, art. 213, art. 217 din Codul de procedură fiscală, republicat, coroborat cu prevederile pct. 2.5 și 11.1 lit.b) din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. , se

DECIDE :

- *respingerea ca nemotivată*, a contestației formulate împotriva Deciziei de Impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2014 nr. xxx/06.05.2014 emisă de Administrația Finanțelor Publice Timiș pentru suma de xxx lei reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosinței bunurilor aferent perioadei ianuarie - aprilie 2014.

- prezenta decizie se comunica la:

- Xxx;

- A.J.F.P. Timiș.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.